

MAJOR MIKLÓSNÉ, DR.

1927. október 15. Farnos, Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye – 2003. október 12. Budapest

Lánykori neve Terék Veronika. Férje, Major Miklós ügyész 1955–1965 között a Legfőbb Ügyészség munkatársa volt.

1942. november 19.–1949. március 27. között a csepeli Neményi Testvérek Papírgyár Rt.-nél gépmunkásként dolgozott. 1947–1949. július között elvégezte az óvónőképzőt. 1949. március 27.–1950. november 29. között a Jáhn Ferenc Gyermekegészségügyi Iskola és Kollégiumot vezette. 1950. december 1.–1951. december 31. között a Bírói és Államügyész Akadémia hallgatója volt, az Eötvös Loránd Tudományegyetem jogi karán 1957. október 19-én végzett.

1952. január 2.–1953. február 18. között a Budapesti Központi Járásbíróságon volt bíró, majd 1961. október 18-ig a Pest Megyei Bíróságon elnökhelyettes. Miután vezetői alkalmatlanságára hivatkozva felmentésére tettek javaslatot, 1961. október 19-től saját kérelmére áthelyezték a Fővárosi Bíróságra, ahol tanácselnök lett. A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa 1984. január 27-én felmentette bírói tisztségéből, 1984. március 31-én munkaviszonya megszűnt, nyugállományba vonult.

1959-es minősítése szerint „feltétlen párthű. Ezt nemcsak egész élete, hanem hivatali munkája is bizonyítja. Nem ingott meg az ellenforradalom ideje alatt sem. Az első adandó alkalommal részt vett a párt újjászervezésében. Teljes lobbanékony lendületét bevetette az ítélkezési munka megindításába. A legnehezebb politikai ügyek tárgyalását önként és sikerrel látta el. Ezen a területen példát mutatott. Különösen a népbírói ügyek vállalásánál. [...] A differenciálás kérdését a büntető ügyszakban már a párt 1957. decemberi határozata alapján is felvetette.” Noha az általa papírra vetettek gyakorta nem feleltek meg sem a jogi, sem pedig a nyelvtani szabályoknak, sőt maga a szöveg is több esetben érthetetlen volt, a beosztásában ennek ellenére megfelelőnek tartották. A 1960-as évek elején a Magyar Jogász Szövetségben politikai képzéseket vezetett. 1972-es minősítése szerint „szilárd meggyőződésű, marxista világnézetű bíró, akit ítélkező munkájában is ez a világnézet vezérel. Marxista szemszögből vizsgálja és értékeli az ítélkezés során felmerülő politikai-társadalmi kérdéseket.”

Az 1956-os forradalmat követő kádári megtorlás során 1957. augusztus 22-én első fokon halálbüntetéssel sújtotta Iván Kovács Lászlót, akit – miután a dr. Vida Ferenc vezette másodfokú tanács 1957. december 27-én helybenhagyta az ítéletet – 1957. december 30-án kivégeztek.

1958. június 28-án a távollévő Kövecses Ferencet halálra, D. Szabó Károlyt életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélte. Dr. Borbély János tanácsa másodfokon 1959. január

12-én Kövecses elmarasztalását helybenhagyta, D. Szabóét ellenben halálbüntetésre súlyosbította, s az ítéletet két nappal később végrehajtották.

Harmincz István és társai büntetőperében dr. Majorné tanácsa 1957. augusztus 8-án Harminczot életfogytig tartó, Lakos Jánost 14 évi börtönbüntetésre ítélte. A másodfokon eljáró dr. Borbély vezette tanács 1957. október 22-én mindkét esetben halálbüntetésre súlyosbította az elmarasztalást, s az ítéleteket 1957. október 25-én végrehajtották.

KITÜNTETÉSEI

Élmunkás Jelvény (1948)

Munka Érdemrend bronz fokozata (1957)

Az Igazságügy Kiváló Dolgozója (1958)

Szocialista Munkáért Érdemérem (1960)

Munka Érdemrend ezüst fokozata (1978)

Felszabadulási Jubileumi Emlékérem (1970)

Munka Érdemrend arany fokozata (1984)

FORRÁSOK, IRODALOM

Országos Bírósági Hivatal – Az igazságügyi szervezetből kivált dolgozók nyilvántartókönyvében rögzített iktatószáma: M/210.

1956 kézikönyve. III. Megtorlás és emlékezés. A kézikönyv főszerkesztője Hegedűs B. András, a kötetet szerkesztette Kende Péter. 1956-os Intézet, Budapest, 1996. 64–65., 72., 147., 155., 199., 278.

Eörsi László: *1956 mártírjai. 225 kivégzett felkelő. Budapest a forradalom napjaiban.* Szentpétery Tibor fotóival. Rubicon-Ház, Budapest, 2006. 80., 87., 187.

Zinner Tibor: Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbbíráskodás káderpolitikájában '56 után. In *A Kúria és elnökei III.* A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 179., 181.